

han vil see, at der deri, idet man gaaer jævnt og sikkert frem, tillige er en Forberedelse til en Indkomststat, forsaavidt virkelig Statens Behov skulde gjøre en saadan nødvendig. Man maa altsaa ikke, naar man nu taler om dette Lovforslag, og om man i det Hele maa ansee det for ønskeligt efter de Grundtræk, deri ere givne, sammenligne det med saadanne gylbne Billeder, som det er let i et Foredrag at fremtrylle for Phantasien, men man maa tage de tørre Bestemmelser i den nugældende Stempelovgivning og sammenligne det foreliggende Lovforslag dermed. Jeg troer ikke, man skal gribe efter nok saa skjønne Forhaabninger, naar de kun staae som Forhaabninger. Hvad Finantserne angaaer, da kunne de finde sig meget godt i at beholde den bestaaende Stempelovgivning, og skulde man derfor finde, at man hellere vil blive staaende ved, hvad man har, da var der fra Finantsernes Side ikke Noget at erindre imod at beholde Forordningen af 3die December 1828. Der er fremført adskillige andre Bemærkninger. En af de ærede Talere, der have havt Ordet (Vesjen), udtalte sig om Lovens store Vidtløftighed og dens mange Paragrapher. I den Henseende maa det være mig tilladt at gjøre den almindelige Bemærkning, at Tydelighed og Kortbed ingenlunde altid falde sammen; jeg troer, at Loven i den Skikkelse, hvori Forslaget foreligger, vil i det Hele være meget tydelig og let at forstaae. Det er meget rigtigere, for at opnaae en større Tydelighed, at blive vidtløftig, end at være dunkel, for at være kort. Det er den Grundsaetning, jeg troer, at Commissionen har handlet efter, og som jeg ikke kan andet end aldeles billig. Der er fremført fra flere Sider, ogsaa fra den ærede næstsidste Taler og fra min ærede Formand i Indenrigsministeriet, at man burde kunne erklære et Document, der var skrevet paa ustemplet Papir, for ugyldigt; men dette staaer i Forbindelse med Lovgivningen i det Hele, med de Regler navnlig, der gjælde om Deviisbyrden. I de Lande, hvor man er gaaet ud fra den Regel, at et saadant Document ikke gjælder, der gjælder ikke en mundtlig indgaaet Contract om mangfoldige Gjenstande, men der forlanges, at Contracten, for at være gyldig, skal indgaaes

skriftlig. Der, hvor man har dette System, vil man see, at det passer ind som Fod i Høse, naar man først siger, at en Contract, for at have Gyldighed, skal være skriftlig, og dernæst, for at en skriftlig Contract skal være gyldig, skal den i de og de Tilfælde være skreven paa stemplet Papir, og ellers betragtes som uskreven. Det vilde derfor blive nødvendigt, forinden man gif ind paa den af de ærede Rigsdagsmænd antydede Bestemmelse, at komme til en Reform, hvorved man forlod den danske Grundvold: „Et Ord et Ord, en Mand en Mand“; som da vilde komme til at hedde: For at et Ord skal være bindende, maa det være skrevet paa stemplet Papir. Af det ærede Medlem her af Thinget, hvem denne Sags Fremme skylder saa Meget, og hvem Udarbejdelsen af dette Lovforslag har saa Meget at takke (Klein) er der fremført forskjellige Bemærkninger angaaende nogle Punkter, hvori det foreliggende Lovudkast afviger fra Commissionens Forslag: En af de Bemærkninger, han udtalte, angik Bestemmelserne om Lovens Omraade, men det forekommer mig, at saaledes, som Loven nu foreligger, er den i den Henseende saa billig, som man vel kan ønske. Vel er det sandt, at den forlanger, at et Document angaaende en Eiendom eller en Formuesgjenstand her i Kongeriget, som sluttes i Hertugdømmerne, skal forsynes med det foretagne Stempel, saasnart den Vedkommende er kommen hjem, og at der i saa Henseende ikke er gjort nogen Undtagelse med Hensyn til Hertugdømmet Slesvig. Men der er ved § 88 udtrykkeligt taget Hensyn til Forholdene i de andre Landsdele. Om man ogsaa her opretter et Document, behøver det ikke at skrives paa stemplet Papir, naar det vedrører en Eiendom eller andre Formuesgjenstande i Hertugdømmet Slesvig eller Hertugdømmet Holsten; man vil altsaa see, at, naar der, hvad der er at vente, bliver indført Gjenfærdighed, behøver et Document, der i Hertugdømmet Slesvig eller i Hertugdømmet Holsten er oprettet om en Eiendom i Kongeriget, heller ikke at skrives paa stemplet Papir, saa at jeg ikke kan skjønne, at der heri er nogen Ubillighed eller Vilkaarlighed. Ganste vist er det, at man ikke overlader det til Parternes Raadighed, om de ville bruge den ene eller den anden Landsdeels